

საამდროვო

[illegible]

საბოთ საზოგადოებას, რომლის სამსახურშიც ითვის ვიყავი, ხოლო... საზოგადოებაში თანდათან განვითარება მხოლოდ მაშინ არის შესაძლო, როდესაც „ძველის“ ადგომს ბუნებრივად იჭერს „ახალი“; როდესაც „ახალს“ ახალი რამე შეაქვს საზოგადოების კულტურულ-საზოგადოებრივ, როდესაც „ახალი“ მძევლის ფეხბირა მტერი და მისი საზოგადოების განხორციელება არ არის „ახალი“ მძევლის განხორციელება კი არა, მისი განხორციელება, რომელიც წინ მოსაწყვეტად და საკლავად გზებს პოებს იქ, სადა „ძველები“ მხოლოდ უდაბნო ტყეებს ხედავდნენ, ამ ახალ გზების მონახვა—საზოგადოების წარმატების მომსაწყვეტად, ყველასათვის სახარებად და სიძლიად. ამ ახალ გზებზე მონახვა მხოლოდ დამოუკიდებელ ახალ განზრახვას შეუძლია და ამიტომ საზოგადოების მომავალი სწორედ ამ დამოუკიდებელ ახალგაზრდობის ხელშია.

ყოველი პატრიარქი და ქვეყნის ერთგული საზოგადო მოღვაწე, ვალდებულია, ბევრი შეუწყოს სწორედ ამ დამოუკიდებელ ახალგაზრდობის ზრდას—განვითარებას.

დამოუკიდებელი ახალგაზრდობა, ისინი, ვინც პატრიარქის ხელისუფლებას ებრძოდა, არ ცდილობს დაწინაურებას, ვინც ამას ქვეყნისა ძლიერება განხორციელებს, არ უყვება და უკადრისობას მათ ფეხთა მტკვარობას, დამოუკიდებელი ახალგაზრდობა, ისინი, ვინც საზოგადო საქმეში სხვების სიტყვას თუთიაუწყობით არ იმეორებენ, ვისაც ამა თუ იმ „ჯგუფში“ კერძო ინტერესის სათავედ არა მიაჩნია, ვინც ებრძვის საზოგადო ასპარეზზე ყოველსავე გაბატონებას, ვინც ამ ასპარეზზე, გაბატონებულებს ამიტომ სულად და ეჯიბრებათ...

ამ დამოუკიდებელ ახალგაზრდობა რიცხვით მცირე არ არის, —მათი სახელი დღეს საზოგადოებაში უცქერს და ის ასევე, —საზოგადო ასპარეზზე მათი გაბატონებად გამოისვლა ჩვენს ქვეყნისათვის აუცილებელი და სასარგებლოა.

ვახსენებ ჩვენმა დამსაზრებელმა „ძველმა“ მოღვაწეებმა, როგორც დადამოუკიდებლობით გამოვიდნენ ისინი პირველად სამოქმედო ასპარეზზე, როდესაც მათს თმას ქაღალა არ გაჰყვოდა და ფული ჯერ კიდევ გაუცრულებელი იმედებით აღსავსე ჰქონდათ. ამ დამოუკიდებლობაში შესწავლინა მათ საზოგადოების გამოფხიზლება, დიდ დანიშნულების შესრულება გააძლიერა...

ეს დამოუკიდებლობა საქორა ახლა ცოტა უცხოა, რომ ჩვენმა საზოგადოებამ კიდევ წინ წასვას ბოლო და შემდეგში წარმატების იმედი არ იტოვებინა.

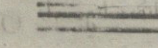
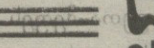
დამოუკიდებელ ელემენტების საზოგადო ასპარეზზე გამოისვლის საქორაობა, რომელი დავიწყებულ უკანასკნელ წლებში გამოცდილ იქნა, ამ ელემენტების დაქუცს სულაობას შედეგად ის მოჰყვა, რომ საერთო გამოფხიზლების დროს საზოგადოების მიერ ეწყობოდა დარჩა ქართველების ერთგული ინტერესები და ჩინილიყოთი და მოპირილ სიბრწყინველი ადგილობრივი საქორაობის შესწავლილი მიმართულება ყველა მიმართულებით.

ეს შეცდომა აღარ უნდა განიმეორებოდეს დამოუკიდებელ ახალგაზრდობა მხოლოდ ხელი ხელ ჩაიდებულთ უნდა გამოყოფილ საზოგადო ასპარეზზე, სადა დღეს და მოუდებელი სიტყვები ასეთი იშვიათი გასაგონია.

დამოუკიდებელ ახალგაზრდობის საზოგადო ასპარეზზე გამოისვლა იმედი ჯერ საზოგადო მოღვაწეს, ვისაც საზოგადოებისათვის გული შეუტყუა და ვინც საზოგადო მოღვაწეობის სამსახურში იმყოფება, უნდა შეაფასოს და განაგრძოს საზოგადოების განხორციელება არ უმსახურებელი, ახალგაზრდობის ხსენება ბრძანება მოიცავს, ვინც გაბატონებულებს ფეხთა-მტკვარად და ვისაც გულურწყვლილ გარნიზონად ეს, თუ ის საზოგადოების ბოძობა, ქვეყნის ღირსება, რომლის გარშემო არაფერი უნდა პატარა საქორაობა, თვით დედამიწა ტრიალებს. ბრძანება მოიცავს, ვინც გაბატონებულთა განხორციელება, —გაბატონებულთა ჩვენს ღებრივ საშუალებასაც მიმართავენ, —ამ თუ იმ ბრძოლის ეპოპეა... მოგვს ნებათ, ზოგიერთ განათლებულ ქვეყნში, სადა საზოგადო ბრძოლის წინ სახელმწიფო, დამოუკიდებელი წარუბრა ცდილობს, ჩაითხოვონ მოწინააღმდეგე ჯგუფების კადრები და მეთაურები. ამასთან და ჩვენების წინ—სამართალი, —სამართალი, —ვის, ვინც მოწინააღმდეგეში უფრო

[illegible]

ამის კანონის პოლიტიკის შესახებ, კარგ მესხის, ვასილ აბაშიძის თუ ლადო მჭირაშვილის გამოჩეკული ზრზე ბონსია პერსპექტივის შემოგონების შესახებ, არამედ იმ საქმეზე, რომელიც შეეხება მათ მახლობელ მეორეხას დარწმუნებებს, როგორც არის მათთვის ქართული თეატრი, რომელსაც ყოველი მოდერნი ემსახურებოდა ოცდაათ წლითი. საქმე შეეხება მათთვის დრამა საინტერესო მათ ცხოვრების ცხოველყოფილ საითხს; მხელსწინის გაუფრთხილებს იმ სფეროში, სადაც იმისთანა მდგომარეობა მოიკლათეს, როგორც არიან მოწყვნილობა, შაბლონი, მაგნიტული ხელოვნობა და ისტორია. როცა ლაპარაკი ჩამოვარდება ხოლმე თეატრის გაუფრთხილებების შესახებ, ჩვეულებრივ მასობრივი გაიძახიან: — რაღებზე უნდა ილაპარაკოთ, თეატრი მაინც გვეჩვენება იმ კიდევ იარსებებს ჩვენში. — მაგრამ, მატრებო, ნუ თუ თქვენ ვფიქრობთ, რომ ქვეყნის არსებობა მოიპოვებოდა, თუ არ ყოფილიყვნენ მამალი, ლოტერი, ქრისტე და სულის ყველა დიდი რეფორმატორი? ქვეყანა, რასაკვირველია, იარსებებდა, მაგრამ რა არსებობა იქნებოდა ასეთი ყოფა, როდესაც არავითარი განმარტებული ზონიკი არ შეიქმნებოდა და ძირითადი რეველიუციონარი მომდებარა ადამიანის სულის სამეფო-მაღლობაში? რა არსებობა იქნებოდა ეს არსებობა, მათ რომ არ წამოუყვანებიათ განსახილველად დიდი ლოზუნგები? ქართ. თეატრი არსებობს: მისი აღორძინების ამბავი წარმოადგენს მეტად საინტერესო, მეტად იშვიათ კანონის დამაინის კულტურის ისტორიას. ამიტომ თეატრი — ხომ ყოველდ ცხოველყოფილი და სერიოზული დაწესებულებაა, რომ მისი შენახვა ცხოვრებას და დროს მოთხოვნილების გარეშე უსაძებნელი იყოს შეშანის ქვეშ. მეტაბოლიზმის თანხმობის გარეშე ქვეყნის იმ არის, რომელიც მათთვის დამატებითი თვისების მქონეა და თავისი წინგების შენახვა გარეშე მათი ყვერების სუნუნების გახსენებით იგი მშვენიერი მანდილოსანია, რომელიც შეფერვება დროს მოთხოვნილებას, ან გახსოვდებიო ცოცხალი და მაყურებლის გემოვნების დამამყაფილებელი არსება მას არ უყვარს შაბლონის ეფორა ჩარბი ჩაჯდება. როგორც სიცილიის ისე ერობდა იგი უკვე გაყდილთ გახსნის ცხოველ ანეილ ჩვეულებას. იგი სულს მღადას უზარო სიგევეში, მას სიცილი ხელ წყურია, მისი ტალღები, რადგანა თვით ის სიცილით, თქვენ კი, ბატონო ხელოვნების მსახურბო, მის ძენა, თქვენ მიუჩინეთ თქვენს დიპლოს საცხოვრებელი რაღაც დამამატელი საქმითა დანართი მენტა. — სადაც დაზრტვან ყველა კარ და სარკელი და ამავდ დროს კიდესტორი მეტაბოლიზმამ თავისუფალი ისტორიის... თქმა, დარწმუნებული ვარ თქვენ არ გვართა. თქვენ მთელა ოცდაათ წლის მოღწეობის განმავლობაში ვერც კი მოახერხეთ ისე შეგუბრდიყაით რომ თქვენს მისაწყობს საქმე თქვენს ხელთვე ყოველიყო რომ თქვენვე გახდარიყავით ბატონი იმ საქმის, რომელიც უნდა გაიჩინათ ნიჭითი დამოკიდებულება. ოცდაათი წლის განმავლობაში თქვენ ვერ მოახერხებიათ თქვენს თეატრიდან შექმნა ცხოვრების საქმე ცხოვრების სკოლა, ცხოვრების აუდიტორია! რაშის მაგიერ, რომელსაც აუდიტორია თანდათან სულ ანგრევს და ანგრევს, თქვენ აპირეთ თქვენს რა მაყურებელი შეუ ჩინეთის კვლევა, რომლის გარღვევა მეტად მწლია, მაგრამ რომლის დანერგვა კი აუცილებელია. შეეცადე სხვა იმდით მოვლიო კრებზე. ვფიქრობდი, არ ახლო მოვლი ვიტყვებ თქვენს საკუთარ ზრს. მე ჩაბნედი ხელი პაველ თუშინაშვილის მისი ქრების მეგნა, თქვენ ისარგებლებით შემთხვევით და თქვენ თვითონვე დადგამდით ფესზე, მაგრამ! სამწუხაროდ, შეცდით. მე ვფიქრობდი და ახლო მეორე მისი ყოველი საქმე უნდა აწარმოვლიოთ მომუშავეება გარდა-დამარტვით დაუმარტვით, მე ვგონებ, რომ მხოლოდ ამ შემთხვევაში შესაძლებელი იქნებოდა გაუფრთხილებს მოსწრებელით ამ საქმე წარმოებდა, რომ მხოლოდ ამ მხრით შესაძლებელი იქნებოდა ისეთი ცოცხალი

 მიიღება ხელის მოწერა

1911 წლისათვის

გაზეთი თეგზე

♦ ♦ ♦ ფასი გაზეთისა: ♦ ♦ ♦

წლიური	2 ჰ. 50 კ.
ნახევარი წლით	2 ჰ.
სამი თვით	1 ჰ.

♦ ♦ ♦ განცხადებათა ფაი: ♦ ♦ ♦

პირველ გვერდზე პეტრის სტრიქონი	15 კ.
უკანასკნელ გვერდზე	10 კ.
ვერტის შუაგულს	20 კ.

სამგლოვიარო განცხადების ერთხელ დაბეჭდვა
 რედაქციის **სოფროსო ვალონოვსკი**.
 გარეშე **დირსამიძე** გაზეთის საქმეების გამო რედაქციის
 მდივანი დავით კასრაძე მიიღებს 11 ს. 12 ს. ყოველ დღე.
 რედაქციის და კანტარის ადრესი: **Головин. пр. д. МИРЗОЕВА.**

22. книжный магазинъ „Новая Рчѣ“

[illegible]

სელოვანური კბილები

გაკეთება სელოვანური კბილებისა ოქროზე, კაუჩუკზე, სელოვანურ სახაზე და უსასაოდ(კ), აგრეთვე სოლოებით დამაგრებულ ფესვებზე. ჭია- ნაჭამ გაწმენდილ კბილებზე ოქროს ანუ ფთხურის სელოვანური კბილების ჩამოკმა. წინა კბილებისა და ღოჯების გასწორება სრულებითი უტყვივრად.

კონსტანტინე ქავთარაძე.

მიღება დღის 10 საათიდან ნაშუადღღის 4 საათამდე. ინტ. ნომ. 10000

მუხრანთან ქუჩა, სახლი № 5.

რესტორანი
„გაფე-პარკი“
 ქართული თეატრის ეროში (სასადის ქუჩა, ქართულ საგანმანათლებლო სახლში)
 ჩაი, რძე, ყავა, შოკოლადი, ყაეო, ცხელი „პიროჟკები“ სხვა და სხვა.
 ბუტერბროდები, ხ ა ქ ა პ ო რ ი.
✕ საუზმე პარკიბოთი 25 კ. — 50 კაპეიკადე. ✕
 სადილობი: 2 ფერი—50 კ. 3 ფერი—70 კ. 4 ფერი—1 მან
მინერალური წყლები
 ღვინო, ჯაჟო, მავარი სასმელები სხვა და სხვა ქარხნები ღუდ ბოთლებით და ჭაქებით.
 ცხელი პორციები, წვანი, შემწვარი. შეიძლება ნაჭმელები მიმდინამნ **ცალ**
 კარტიაც. თეატრულ შეღვათიანი პირობებითა. ● ფასე ზომიერია. ● სრულ სისუფთ
 ექსიკრება. ● მატეის-ცემით **თიკაზრია.**

გ ა გ ლ ი ს ტ ე კ რ დ ი ა ს ა მ გ ე უ რ ნ ა ლ ი

გარედან უთველ დღე მისიარულე ავათმეოფათვის

ფეხლის ჟურნ. № 8 ტელუფინი № 695

1. ნ. ვაჟაშვიდი — ყოველ დღე, შინაგან ავადღე. 91 — 10 ს.

2. 6 დიასამიძე — ყოველ დღე კვირის გარდა 11 ს. — 12 ს. ტელუფინის კანისა და ვენერა

3. ა. პიკოვი — ყოველ დღე კვირის გარდა 11 ს. — 12-ე ტელ. უფრ. სტერი. სნულ.

4. ს. ტანიშაშვიდი — ყოველ დღე კვირის გარდა, შინაგანი ავადღე 11 ს. — 12 ს.

5. 8. მელიქიძე — ყოველ დღე კვირის გარდა 1 — 2. ქირურგ. და ქალბ. სნულ.

6. ა. მთელაძე — ყოველ დღე 1 — 2 ს. შინაგ. დაზავგე.

7. 3. სოკოლუშვიდი — ყოველ დღე კვირის გარდა 2 — 3-ე ქირურგიული სნულ. მიკროსკოპით, პატერნოლოგიური და ქიმიური გამოკვლევანი; ფრუბერ ფეხლის აქრო და ძიების გარეშე

ფსიკონეგიათის 50 კაზ. ოპერაციები და კონსულტაციები მორეკტიით.

ფ ა მ ღ ე ბ ა „606“ ჰაიას

საზოგადოებრივი

ქვეყნისათვის, როცა ახალ რომელიმე სა-
მოსო დაწესება გამოჩნდება, როდესაც ამა-
თუ იმ საზოგადო დაწესებულებაში ასა-
ჩვევი გვეყავს ვინმე, როდესაც ცხოვრების
ახალი მოთხოვნები ახალ მოღვაწეების
წამოყენებას მოითხოვს ჩვენგან, ერთი
და ომე-გულისა და გულში ამა გულშემა-
რავი ჩვეული გაიხსნა—არა გვეყავს აღმე-
ნი, ვინა, გვიჩვენოთ, ვინ დასაბუთოთ?!

წესისა ვეძებ ყველას, აი ეს ახალგა-
და ივანეშვილი, მაგრამ საი მისი კოლე-
ნა არაა—ქვე, იმის გამოცდილება აქლია,
აი ამის გამოცდილება აქვე, კოლეცია,
მაგრამ ვერ ვეძებთ სასიხშირე... ის არ
გვარა, გრძელად მოპირებელი გვეყავს
წვერია, ეს—კიდევ იმით, რომ წამე-
ტანი სითამამე აქვე—საქმისთვის ზედ გა-
მჭირილი, ყოველად სრული, ყველასათვის
თანასწორად მოსწონი ვერაძე ვერ მო-
კინახავს და... გულს ვიტყვით, უიმე-
ლოთ აქეთ-იქით გავიყურებთ და გულ-
შეპყვილი ისევ იმავეს მივიწვრილებთ,
ერს ავტო, ოც და ოცდაათი წელიწადი-
და საზოგადო საქმეების დასტრიალებენ.

ამ პირთა რაოდენობა მცირეა, მათ
გულს საბჭოებისათვის იმ თავითვე შეჩე-
ვული ვართ ჩვენ. ახალგაზრდები, მათს
ნაშრომსა და ნაღვასს ვაფასებთ და მათს
ნებისათვის და უნებურად შევლომებათ
ვიყურებთ, მაგრამ ნუ თუ იმდენი და-
ცემულია, აქ ქმნის საქართველო, რომ
ახალ მოღვაწეების წამოყენებას ვეღარ
ახერხებს და დღეს კიდევ იძულებულია
იმითვე აწახარაფო და იმათვე მიხედული
დარჩეს, ვინც ამ ოც და ოცდაათი
წლის წინეთ პირველად შესდგეს ფეხსა-
ზოგადო ასპარეზზე და სხვადასხვა დაწე-
სებულებაში სათავეს ჩაუდგინა?.. ნუ თუ
არ შეუძლია ახალ თაობას თავისი წელი-
ლიც შეიტაროს საზოგადო საქმეების მა-
რთვისა და ვამეცდები, იძულებულია ვა-
ნებ დღეს და შორიდან უყუროს იმას,
რასაც ჩვენი „მამები“ საზოგადოების სა-
კეთილ-დღეობით იმოქმედებენ?

მართლაც, აქა-იქ თითო-ორი ახალ-
გაზრდასაც მოიპოვა გავლენა, აქა-იქ
ახალგაზრდათა ხმაც ისმის კრებებზე, მა-
გრამ ამ გავლენის მოპოვებას ყოველგან
ბოძილი დასტურები, ამ ხმის აღმოცენს
ყოველთვის გაბეჭდილობა ეწოდება. იმი-
ტომ ახალგაზრდებში უფრო ისინი დაწე-
ნაურდენ, ვისაც „გაბეჭდილობა“ არ აე-
ლბა, ვინც ამ „ბრძოლის“ არ ერიდებ-
ოდა, და როცა ახალგაზრდებზე ჩამო-
ვარდება ბასი, ყოველთვის ამ „გაბე-
ჭდილ მებრძოლთა“ სახელით გაიხსნის...
თითქო მათ გართათ არ ყოფილიყოს
მრავალი მკოდნ და მშრომელი ახალ-
გაზრდა, მშრომელი და არა მებრძოლი
—საქმისათვის თავდადებული, საზოგადო
სამსახურისათვის გამოსაყენებული და ზედ
გამოჭრილი?!

როდესაც გვეხმის ჩვეილი, რომ შესა-
ფერი დამაინა ამა თუ იმ საქმისათვის
არ გვეყავს, ეს ჩვეილი იმის მომსახრე-
ბელია, რომ შესაფერადი ადამიანების მოძი-
ება არ შეგვიძლია, კი არა, პო გვი-
ნება, არ გვიძნება ჩვენს გარშემო მყოფ
საზოგადოების გაცნობა, შეჩვეულებით ვართ
ნაცნობების ვიწრო ფარგლის ტრიალს
და გვეგონა, რომ ამ ფარგლის გარეთ
ქვეყანა აღორ არსებობს, ადამიანი არ
მოიპოვება?!

მასთან ფარგლის გარედან ვისიმე არ-
ჩვეით გვეშინია არ შევასუსტოთ გაბატო-
ნებული ჯგუფების გავლენა.

ამის შიშით შორიდანაც გვეჯავრება
ყველანი ვინც ჩვენგან გასულა საქმეში
ლოცვა-კურთხევის და დროების მოღე-
ბას არ მოისურვებენ. ამიტომ წინეს
ვდებთ ყველას, ვინც საზოგადო ასპარეზ-
ზე დამოუკიდებლად ფეხის გადადგმას გა-
ბედვს, ამიტომ ვერაფერში ვერ გვიკა-
რებთ იმას, ვინც საზოგადო ასპარეზზე
ჯერ გამოსული არ არის და თავის წარ-
სული ნამოქმედარი ერთგულებას ვერ
დავგვიტკიცებს. ამიტომ ზოგი გამოუ-
დელი მოგვეჩვენება, ზოგი უტოლინარი
ან უნებდალი...

ამდარიად ვიწუნებთ „ახლებს“ და
პირს ისევ „ძველებსავე“ ვიბრუნებთ—
ახლებში მხოლოდ იმით ვიკარებთ,
ვინც ძველების ბატონობას ქველ უბრის
და რაკი ასეთი ახალგაზრდა იშვიათი,
ჩვენი ცხოვრებით აღსავსე ენა სივრცე-
საგრი დამაინა ვერ გვიმოგონა...

ილითაშენი რომ არაა მთავარი, ვუ-

საბჭოებისათვის, რომლის სამსახურ-
ითაც ვიქცეობთ ხოლმე... საზოგადოე-
ბის თანდათან განვითარება მხოლოდ
მაშინ არის შესაძლებელი, როდესაც „ძვე-
ლის“ ადგილს ბუნებრივად იკავებს „ახალ-
ლი“, როდესაც „ახალს“ ახალი რამე
შეაქვს საზოგადოების კულტურულ სა-
მართოში, როდესაც „ახალი“ ძველის
ფერხით მტვერი და მისი სრული განმე-
ორება არ არის. ახალი „ძველის“ გან-
მეორება კი არა, მომავლით, მომავლით,
მომავლით წინ მისსწრედ არა და სავლ-
ზემს მტვერი იქ, სადა „ძველები“ მხო-
ლოდ უდაბურ ტყეებს ხედავდნენ, ამ ახალ
გზების მონახვა—საზოგადოების წარმატე-
ბის მომასწავლებელი, ყველასათვის სასარ-
გებოდა და სიმდიდრეა. ამ ახალ გზების
მონახვა მხოლოდ დამოუკიდებელი ახალ-
გაზრდის შეუძლია და ამიტომ საზოგადოე-
ბის მომავალი სწორედ ამ დამოუკიდებელ
ახალგაზრდობის ხელშია.

ყოველი პატარასა და ქვეყნის ერთ-
გული საზოგადო მოღვაწე ვალდებულია
ხელი შეუწყოს სწორედ ამ დამოუკიდე-
ბელ ახალგაზრდობის ზრდას—განვითარე-
ბას.

დამოუკიდებელი ახალგაზრდობა, ისი-
ნი, ვინც პატივების ხელების კაცით
არ, ცილობას დაწინაურებას, ვინც ამა
ქვეყნისა შიშითა გუნდურს არ უქვეყნ-
და უკადრისობას მათ ფეხით მტვერბრძო-
ლაში, დამოუკიდებელი ახალგაზრდობა, ისინი,
ვინც საზოგადო საქმეში სხვების სიტ-
ყვას თელიერსივით არ იმეორებენ, ვისაც
ამა თუ იმ „ჯგუფში“ ყურბი ინტერესი
სათაყვანად არ მაინია, ვინც მტრების
საზოგადო ასპარეზზე ყოველსავე გაბა-
ტონებას, ვინც ამ ასპარეზზე გაბატონე-
ბულებს ამიტომ სძულდა და ეჯავრებოდა...

ამ დამოუკიდებელ ახალგაზრდათა რი-
ცები მცირე არ არის, მათი სახელი
დღეს საზოგადოებაში უმეტესად არ ის-
ნენება, საზოგადო ასპარეზზე მათი გა-
ბეჭდილობა გამოსვლა ჩვენს ქვეყნისათვის
აუცილებელი და სასარგებლოა.

გაიხსენონ ჩვენმა დამსახურებულმა
„ძველებმა“ მოღვაწეებმა, როგორც და-
მოუკიდებლობით გამოვიდნენ ისინი პირ-
ველად სამოქმედო ასპარეზზე, როდესაც
მათს იმას ქობია არ გაჭირვდა და გუ-
ლი ჯერ კიდევ გაუტყდებოდა. იმდებლით
აღსავსე ჰქონდათ. ამ დამოუკიდებლობამ
შეაძლიერა მათ საზოგადოების გამოფხი-
ზლება, დიდა დანიშნულების შესრულება
გააძვირდა...

ეს დამოუკიდებლობა საჭიროა ახლაც,
თუ გვინდა, რომ ჩვენმა საზოგადოებამ
კიდევ წინ წასდგას ბოლო და შემდგომში
წარმატების იმდენი არ დაიკარგოს.

დამოუკიდებელ ელემენტების საზოგადო-
და ასპარეზზე გამოსვლის საჭიროება ნა-
თლად დავგვიტკიცო უკანასკნელ წლებში
გამოცდილებამ. ამ ელემენტების დასაქ-
სულობას შედეგად ის მოჰყვას, რომ საე-
რიო გამოფხიზლების დროს სრულებით
მივიწყებული დარჩა ქართველების ეროვნე-
ლური ინტერესები და ქრდილობიდან
მოპრილ სიონ ჩვენში ადგილობრივ
საქორბის შესფერი მიმართულება ვერ
მივადგინებთ.

ეს შეტეობა აღორ უნდა განვიკოროთ.
დამოუკიდებელი ახალგაზრდობა მძუროდ
ხელი ხელ ჩაიდებულთ უნდა გამოვიდნენ
საზოგადო ასპარეზზე, სადაც დღეს და-
მოუკიდებელი სიტყვა ასეთი იშვიათი გა-
საგონია.

დამოუკიდებელ ახალგაზრდობის საზოგა-
და ასპარეზზე გამოსვლა იმდენ ყველა
საზოგადო მოღვაწეს, ვისაც საზოგადოე-
ბისთვის გული შესტევა და ვინც საზო-
გადო მოღვაწეობის სამსახურს ამა თუ იმ
ჯგუფის გაბატონებას არ უმსახურებს. ამ
ახალგაზრდების ხსენება ბრძალს მოგვც-
ნით, ვინც გაბატონებულია ფეხით მტვე-
რზე და ვისაც გულწრფელად ჰგონია,
რომ ეს თუ ის საზოგადოების ბოძილია—
ქვეყნის ღერძია, რომლის გარშემო არა
თუ ჩვენი პატარა საქართველო, თვით
დღემდამდე ტრიალებს. ბრძალს მოგვცას
არ იგებრებს, გაბატონებულია ჩვეუ-

65 01 26 6 6

